

Husk på, at det samlede decentrale kraftvarmeprogram står for mere end halvdelen af den CO₂-reduktion, som skal nås inden år 2005. Hvis Elsam fik lov til at kvæle den decentrale udbygning, ville forbrugerne i en periode kunne få en lidt lavere elpris, men konsekvensen ville i stedet for blive, at miljømålene ikke kunne nås.

Socialdemokratiet vil med dette lovforslag sikre effektbetaling til decentralt produceret el. Det er den pris, som Elsam må betale for at være i overensstemmelse med elforsyningsloven og i overensstemmelse med miljømålene.

Lovforslaget har to hovedmål. For det første at fortsætte de seneste års store succes med decentral og industriel kraftvarmeudbygning. For det andet at styrke den mest miljørigtige energiudnyttelse ved på basis af naturgas eller fornyelige energikilder at frembringe el og varme i den samme proces.

Hidtil har elselskaberne i Danmark – om end med forskellig entusiasme – fulgt Folketingets miljø- og energipolitiske målsætning ved at afregne decentralt produceret el på en måde, som afspejler elforsyningsudgifterne til brændsel, til drift og sidst, men ikke mindst, til langsigtede anlægsinvesteringer.

Den decentrale udbygning har også været en demokratisk succes med mange engagerede lokale aktører. Desværre er denne fornuftige udvikling nu kortslettet på grund af Elsams nej til yderligere decentral og industriel udbygning.

Men det er ikke kun galt i vest – også mod øst er der problemer. Et eksempel: En kreds af landmænd har sammen med Neksø Kommune på Bornholm fået en god idé. De ville lave et stort, fælles biogasanlæg, hvor der på basis af gylle og fiskeaffald kunne produceres el og varme. De ville slå to fluer med ét smæk, nemlig løse et affaldsproblem ved at få behandlet fiskeslam og få afgasset gylle og producere 5.600 MW-timer el, nok til at dække cirka 1.250 husstandes årsforbrug.

En fin løsning – indtil elselskabet Østkraft den 12. juni i år rev det økonomiske tæppe væk under projektet ved efter de første fem år at undlade effektbetaling. Det svarer med indeværende års priser til et fald på kilowatt-timeprisen fra 32,7 øre til 11,4 øre. Altså blev det projekt sat i stå.

Socialdemokratiet vil simpelt hen ikke acceptere, at et elselskab – i dette tilfælde Østkraft – blokerer Folketingets energi- og miljøpolitiske målsætning. Det lovforslag, vi diskuterer i dag, vil give Neksøs biogasprojekt og andre lignende projekter en ny chance.

Vi foretrækker en fortsat decentral udbygning med kombineret el- og varmeproduktion. Bliver der i så fald produceret for meget el, ser vi langt hellere en tidligere skrotning af de mindst energieffektive og samtidig mest miljøbelastende gamle kulblokke. Mere end en tredjedel af Elsams kapacitet er på skrottingslisten i 10-årsperioden fra 1995.

Lad el produceret på nye industrielle og decentrale kraftvarmeverker erstatte de gamle forurenende kulblokke. På den måde kan vi indkassere et øjeblikkeligt plus på miljøregnskabet og samtidig foretage en særdeles tiltrængt reduktion i vort rekordstore CO₂-udslip pr. indbygger.

Derfor kan jeg på Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres vegne sige ja til lovforslaget, ja til en miljørigtig energipolitik.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Der er selvfølgelig mange ting i det, hr. Martin Glerup nævnte i sin tale her, som kunne give anledning til kommentarer. Men noget af det første, jeg bemærkede, var disse miljøpåvirkninger, som hr. Martin Glerup roste.

Grundlæggende er jeg enig i princippet om decentral kraftvarme. Men spørgsmålet om den positive miljøeffekt, som hr. Martin Glerup omtalte, forsvinder noget i den blå luft, når det, vi reelt taler om, er at fortsætte en udbygning med en elkapacitet, der ikke er brug for.

Det næste problem er, at når man køber en kilowatt-time til 30 øre og sender den op på elbørsen i Skandinavien og sælger den til 3 øre, er der altså nogle, der skal betale den forskel. Denne forskel i pris skal forbrugerne eller industrien eller begge dele betale.

Jeg må nok sige, at vi her har et omvendt miljøregnskab. Alternativet var jo, at man havde købt CO₂-fri elproduktion fra vandkraftværker i Norge til 3-4 øre til at supplere med, hvis man havde brug for det. Det gør man ikke. Man går den modsatte vej: Man laver CO₂-belastende produktion til en høj pris i stedet for at købe en CO₂-fri el til en lav pris.

Det er et meget flot miljøregnskab, Socialdemokratiet her opererer med, og det falder ikke i hartkorn med de ting, som man normalt har hørt fra det parti om miljøet. Nu er vi altså ved at føre en omvendt miljøpolitik, og det vil være interessant at se om føje år, hvor vi ender henne.

Prisen for, hvad det er for en CO₂-fortrængning, vi nu støder på, er blevet nævnt før. Vi er